

A Pécsi Ítéltábla a ... által képviselt **felperes neve** (fél címe 3) felperesnek - a ... 7. számú Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen váltón alapuló követelés megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2019. április 3. napján kelt .../18/II. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja, és az alpereseket egyetemlegesen terhelő, felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 136.100 (Százharminchatezer-egyszáz) forintra felemeli, ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 22.850 (Huszonkétezer-nyolcszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II. rendű alperes 2015. december 9. napján lejárat nélküli saját váltót állított ki 5.000.000 forint összegre a felperes jogelődje, azjavára, amelyben a fizetés helyéül a ... Zrt.-t tüntették fel. A váltóban megjelölt teljes összegre az I. rendű alperes, I.rendű alperes neve váltókezeséget vállalt. A váltót 2016. november 21. napján fizetés végett a ...i Zrt. fiókjában bemutatták, a váltó kifizetését a pénzügyi fedezethiány miatt nem teljesítette. A váltókövetelésből 2.600.000 forintot a jogelőd a ... Törvényszék előtt számú eljárásban érvényesített az alperesekkel szemben. Az eljárást követő végrehajtási eljárásban az érvényesített összeget megfizették. A váltókövetelésből a jogelőd további 330.000 forintot és járulékait érvényesített a ... közjegyző előtt indult fizetési meghagyásos eljárásban az I. és II. rendű alperesekkel szemben, akik ellentmondással éltek, vitatva a tartozás fennállását. A fizetési meghagyásos eljárás alatt a jogosult személyében változás történt. A közjegyző a fizetési meghagyásos eljárásban megállapította, hogy a jogosult jogutódja a felperes neve lett.

A jogutód, mint felperes keresetében kérte a csatolt váltó és a váltójogi szabályok közzétételéről szóló 1/1965.(I.24.) IM rendelet (Vár.) 28.§ (2) bekezdés, 43.§ (1) bekezdés, 48.§ (1) és 78.§ (1) bekezdés alapján az I. rendű alperes, mint váltókezes és a II. rendű alperes, mint váltókötelezett egyetemleges marasztalását 330.000 forint tőke és annak 2016. november 22. napjától a kifizetés napjáig járó évi 6%-os kamata, valamint a csatolt díjmegállapodás alapulvételével számított költségjegyzék szerinti 300.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj, a fizetési meghagyásos eljárás és a peres eljárás költségeként 19.800 forint, az elektronikus hitelesítés díja címén 1.240

forint, valamint a tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben 13.360 forint útiköltség megfizetésére.

Az I. és II. rendű alperesek a felperes kereseti követelését teljeskörűen elismerték, a keresetben érvényesített követelésre hat havi részletfizetés engedélyezését kérték. A perköltség megállapítása során az ügyvédi munkadíj mérséklését kérték azzal, hogy a felepres által megjelölt összeg nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felperes a részletfizetés engedélyezését ellenezte, az ügyvédi munkadíj kapcsán költségigényét fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság az alperes elismerése alapján állapította meg, hogy a kereset megalapozott és kötelezte az I. rendű alperes váltókezeszt és a II. rendű alperes váltókötelezettet 330.000 forint tőke és annak 2016. november 22-től a kifizetés napjáig járó évi 6%-os kamata egyetemleges megfizetésére a felperes javára.

A pervesztes alpereseket a Pp.83.§ (1) bekezdése és 87.§ (1) bekezdés alapján egyetemlegesen kötelezte a perrel felmerült költségek megtérítésére is. A benyújtott költségjegyzékből a 9.900 forint összegű fizetési meghagyásos eljárással felmerült díjat, az elismerés folytán a peres eljárás illetékének 10%-ra mérsékelt összegét, 1.000 forintot, készkiadásként a megjelölt elektronikus hirdetési díjat és útiköltséget, megalapozottnak talált. A csatolt díjmegállapodás felülvizsgálata alapján az ügyvédi munkadíjat, kerekítve bruttó 21.000 forint mérsékelt összegben határozta meg. Az ügyvédi munkadíj mérséklésével összefüggésben a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (R.) 2.§ (2) bekezdésére utalt azzal, hogy a felperes és jogi képviselője közötti megbízási díj elsőfokú eljárásra megállapított 300.000 forint + ÁFA összegű minimum összegét eltúlzottnak találta, mivel az e címen követelt összeg a pertárgy értékét is meghaladta, továbbá az alperesek a követelést elismerték. A kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel ezért, a megállapodásban megjelölt 6%-os mérték alkalmazásával a marasztalással arányosan állapította meg az ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen, annak részbeni, a Pp.383.§ (2) bekezdésén alapuló megváltoztatása és az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 243.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az alpereseknek 91.200 forint összegű másodfokú perköltségben való marasztalását is. Külön támadta az elsőfokú ítélet indokolásának 4. oldal 3. bekezdését.

Fellebbezésében a felperes a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként elsődlegesen a Pp.369.§ (1) bekezdését, másodlagosan a Pp.369.§ (3) bekezdés c) pontját jelölte meg.

Előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp.83.§ (1), 80.§, 82.§, valamint a R. 2.§ (1) és (2) bekezdését sértette meg, mellőzte, illetve alkalmazta helytelenül. Hivatkozott arra, hogy a R. 2.§-a szerint az ügyvédi munkadíj és készkiadások felszámításának alapja a fél és a jogi képviselő megállapodása. A felszámított munkadíj összegét a bíróság mérsékelheti, ha a munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Itt a pertárgyérték vagy egyéb körülmények alapján a mérséklésnek nincs jogszabályi alapja, szemben a R. 3.§-a szerint megállapítható ügyvédi munkadíj mérséklésével, ahol az ügyvédi munkadíj számításának alapja a pertárgy értéke.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ennek ellenére kizárólag a pertárgyérték alapján határozta meg az ügyvédi munkadíjat és valójában nem vette figyelembe a felperesi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységet, ezért az ítélet e tekintetben a R. 2.§ (2) bekezdésével ellentétes.

Utalt arra, hogy a felperesi képviselő keresetlevelének 4. oldalán foglalta összeg az addig kifejtett ügyvédi tevékenységet, amelyet fellebbezésében is részletezett és amelynek teljes munkaidő szükségletét az alábbiak szerint határozta meg:

Az ügyet megelőző egyeztetésekkel, számításokkal, levelezéssel, az ügy előzetes vizsgálatával, a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok és a fél előadásának értékelésével, az igény, a jogcím meghatározásával, az igényt megalapozó bizonyítékok kiválasztásával, a megfelelő eljárás kiválasztásával két óra,

a hatáskörrel és az illetékes bíróság meghatározásával, a felek perképességének vizsgálatával, a jogképességet és a fél törvényes képviselőjének képviseleti jogát igazoló okiratok (cégkivonat, aláírásminta) beszerzésével, a megbízó felperes és képviselőjének azonosításával egy óra,

a fizetési meghagyás előkészítésével, kitöltésével, aláírásával, benyújtásával, a díj megfizetésével egy óra,

az eljárás nyomon követésével 2x15 perc,

a jogutódlásra tekintettel előállott helyzet értékelésével, a jogutódlásra vonatkozó bizonyítékok beszerzésével 1,5 óra,

a jogutód perbelépésével, a jogutódlás kérelmezésével a bíróság és az eljáró közjegyző előtt 1,5 óra,

a perré alakult eljárásban a keresetlevél megszövegezésével, összeállításával három óra,

a benyújtási határidő meghatározásával, a bizonyítékok digitalizálásával, a szükséges elektronikusan hiteles váltómásolat beszerzésével egy óra,

a (keresetlevélben már egyszer rögzített adatoknak) a keresetlevél benyújtására szolgáló nyomtatványon való ismételt kitöltésével, a keresetlevél és mellékletei elektronikus aláírásával illetve AVDH hitelesítésével, a beadvány elektronikus benyújtásával és a benyújtás sikerességének nyomon követésével 1,5 óra,

a keresetlevél benyújtását követően az alperesi ellenkérelemre szerkesztett írásbeli beadvány elkészítésével és beadásával egy óra,

a tárgyaláson való megjelenéssel és a felperes képviseletével egy óra,

úton töltött idővel ... - ... - ... útvonalon hat óra alapján annak 50%-a, azaz három óra, mindösszesen 18 óra. Mindezeknek az ügyvédi tevékenységeknek az alapul vételével a felperes által kért nettó 300.000 forintos perköltség nettó 16.700 forintos óradíjnak felel meg, amely figyelembe véve a per tárgyát (váltókövetelés) és az eset összes körülményeit, nem tekinthető eltúlzottnak, így annak mérséklése nem volt indokolt.

Ehhez képest az elsőfokú bíróság ügyvédi tevékenységre összesen bruttó 21.000 forint, nettó 16.350 forint ügyvédi munkadíjat állapított meg. Ez az összeg a 330.000 forint tőkének nem a 6%-a, ahogy ezt az elsőfokú ítélet megjelöli, azzal, hogy a megállapodás nem is szól 6%-os díjazásról. Az elsőfokú bíróság által mérsékelt összegben megállapított nettó 16.350 forintos munkadíj a felperesi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység figyelembevételével (18 óra) 909 forintos óradíjnak felel meg, amely nyilvánvalóan nem csak aránytalan, de lényegében a törvényszék részéről az ügyvédi tevékenység lebecsüléseként negatív értékítéletként értelmezhető.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának az az utalása, hogy a perköltség mértékét a kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel határozta meg, valójában csak formális szófordulat volt, valóságos értékelés nélkül.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet, továbbá azt, hogy az ügy tárgya váltóper, a váltóperek sajátos eljárási szabályai miatt szükséges jogi felkészültséget és teendőket, az új Pp. bevezetésével a perbeli jogi képvisellel megnövekedett feladatokat, a felperes által előterjesztett beadványok terjedelmét és alaposságát, az alperesek pert megelőző és perbeli magatartását (azt, hogy a fizetési meghagyással szemben ellentmondással éltek, majd a kereset közlését követően a követelést nyomban elismerték), illetve azt, hogy az alperesek előtt a felperes és jogi képviselője között létrejött megállapodás tartalma előzőleg ismert volt.

Utalt arra, hogy a felperes és jogi képviselője az elsőfokú eljárásra egy minimum nettó 300.000 forintos ügyvédi munkadíjat határozott meg, ezzel épp azt fejezte ki, hogy bizonyos pertárgyérték alatt - amely a Rendelet 2.§ (2) bekezdése alapján a mérséklésénél nem irányadó - az egyébként kikötött nettó 7%-os ügyvédi munkadíjat nem tartják arányosnak, figyelembe véve az elsőfokú eljárással szükségképpen járó ügyvédi feladatokat.

Jogszerűtlennek tartotta az elsőfokú ítélet indokolásnak azt a részét is, hogy az ügyvédi munkadíjat arra tekintettel mérsékelte az elsőfokú bíróság, hogy az e címen követelt összeg a pertárgy értékét is meghaladta. Ismételten utalt arra, hogy a R. 2.§ (2) bekezdése alapján a pertárgyérték nem primer módon figyelembe vehető tényezője a munkadíj meghatározásának, a kért munkadíj nettó összege 300.000 forint volt, az nem haladta meg a pertárgyértéket. A jogi képviselő ÁFA fizetési kötelezettsége pedig nem képezheti alapját a munkadíj mérséklésének.

Kifejtette, hogy a társadalom értékítéletének számításba vétele körében valóban értékelhette volna az elsőfokú bíróság azt a körülményt, hogy a pertárgy értékét a nettó ügyvédi munkadíj megközelíti. Ugyanakkor az alperesek eljárási magatartását is figyelembe véve a felperes álláspontja szerint javukra méltányosság gyakorlása nem volt indokolt, hiszen a fizetési meghagyással szemben csak formálisan terjesztettek elő ellentmondást anélkül, hogy a felperes követelését utóbb érdemben vitatták volna. Így okszerű döntés lett volna a bíróságtól, ha az időhúzásra törekvő alperesek részéről a perköltség csökkentésére irányuló indítványnak nem ad helyt, hiszen az alperesek 20.000 forint ügyvédi munkadíj megtérítése mellett rendezhették volna a tartozásukat, ha nem terjesztenek ellentmondást a fizetési meghagyással szemben.

Okszerűtlennek tartotta az indokolásnak azt a részét is, hogy az ügyvédi munkadíjat az elismerésre tekintettel mérsékelte, hiszen az alperesek a pert ellentmondás hiányában elkerülhették volna, ezért az elismerést javukra értékelni álláspontja szerint nem ésszerű.

Előadta, hogy költségkímélés okán döntött úgy, hogy a fellebbezés értékét a minimális fellebbezési illetékhez igazítva határozta meg.

A Pp.81.§ (5) bekezdése, a csatolt költségjegyzék valamint a keresetlevélhez F/9 alatt mellékelt megállapodás alapján kérte az alperesek másodfokú perköltségben való marasztalását.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban a felperes által csatolt megállapodás, valamint a felperes nyilatkozata alapján az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes megbízó és jogi képviselője a ... ügyintéző ügyvédje, ... ügyvéd között 2016. április 4. napján létrejött ügyvédi díjazásról szóló megállapodás szerint az ügyvédet a pertárgy értékhez (ennek hiányában az eljárás megindítására okot adó követeléshez) viszonyítva az alábbiak szerint illeti meg nettó díjazás:

- fizetési meghagyásos eljárásban való képviselet: 5%, de minimum 20.000 forint,
- elsőfokú peres eljárásban való képviselet 7%, de minimum 300.000 forint,
- fellebbezési illetve felülvizsgálati eljárásokban eljárásonként 4%, de minimum 200.000 forint.

A fenti nettó díjakat a törvényes mértékű ÁFA terheli.

A váltókövetelésből 2.600.000 forintot a felperes jogelődje a ... Törvényszék előtt számú eljárásban érvényesített az alperesekkel szemben. A felperes jogelődjét abban az eljárásban is a felperes jelen eljárásban eljáró jogi képviselője képviselte, az eljárásban a jogi képviselő a fenti díjmegállapodást ugyancsak becsatolta.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 30. § (1) bekezdése szerint a felek - az e §-ban foglalt eltérésekkel - a megbízási díjban szabadon állapodnak meg. A R. 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként

a) a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint

b) a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások

együttes összegét számíthatja fel.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Az ügyvéd és megbízója tehát bármilyen összegű munkadíjban megállapodhatnak, a kikötött munkadíjat azonban teljes mértékben nem lehet a pervesztes félre áthárítani ha a munkadíj nem áll arányban az elvégzett tevékenységgel.

Helyesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a jogi képviselő munkadíját a R. 2.§ (2) bekezdése alapján - a 2017. december 31-ig hatályban volt jogszabályszöveghez képest - már csak akkor mérsékelheti a bíróság, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, és a pertárgy értéke e tekintetben nem szolgálhat a mérséklés alapjául.

A kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy ugyanaz a jogi képviselő képviselte a felperes jogelődjét a váltókövetelésből eredő 2.600.000 forintos követelés iránt a ... Törvényszék előtt számon folyamatban volt peres eljárásban, mint a felperest jelen perben. Annak az eljárásnak a ténybeli alapja ugyanaz a váltó volt, amely a jelen perben érvényesített 330.000 forintos követelését, az érvényesített követelésre ugyanazok az anyagi és eljárási szabályok voltak irányadóak, mint a jelen perben.

Nincs akadálya annak, hogy a felperes az ugyanazon a váltón alapuló ki nem egyenlített követelését akár több részletben érvényesítse az alperesekkel szemben, ez azonban nem eredményezheti azt, hogy az ennek folytán felmerült - többszöri felkészülést nem igénylő - ügyvédi tevékenységet a pervesztes alperesek a felperes és jogi képviselője közötti megállapodásra hivatkozással többszörösen fizessék meg.

A fentieket értékelve a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által a keresetlevelében részletezett ügyvédi tevékenység fellebbezésben részletezett időszükséglete eltúlzott, az egyszerű ténybeli és jogi megítélésű per a jogi képviselő részéről különösebb felkészülést nem igényelt. A hat oldalas keresetlevél érdemi része 2,5 oldal, amely a tényállás és a jogi indokolás körében - az összecszerűség kivételével - nyilvánvalóan ugyanazt tartalmazta, mint a korábbi, fent hivatkozott perben benyújtott keresetlevél.

Az alperesek által benyújtott ellenkérelemre előterjesztett 15. sorszámú felperesi beadvány két oldal terjedelmű, abban két érdemi nyilatkozat szerepel, amely szerint a feleperes az alperesek által kért részletfizetéshez nem járul hozzá, illetve az előterjesztett költségigényét változatlanul fenntartja.

A perben tartott elsőfokú tárgyalás egy órát vett igénybe, ott a felperesi képviselő a keresetlevélben előadottakat és a 15. beadványban írtakat tartotta fenn.

A perben az alperesek elismerésére tekintettel bizonyítási eljárás lefolytatására nem került sor.

A felperesi oldalon bekövetkezett jogutódlással kapcsolatos többlet ügyvédi tevékenység nem az alperesek magatartásával áll okozati összefüggésben.

Mindezeket értékelve a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes által pernyertessége esetére igényelt ügyvédi munkadíj eltúlzott mértékű, ezért azt a fenti körülmények figyelembevételével a R. 2.§ (2) bekezdése alapján mérsékelni szükséges. A kifejtett ügyvédi munkával arányban álló összeg a másodfokú bíróság megítélése szerint 80.000 forint + ÁFA. A másodfokú bíróság a munkadíj összegét erre az összegre, 101.600 forintra felemelte, amelynek eredményeként az alpereseket egyetemlegesen terhelő elsőfokú perköltség teljes összegét 136.100 forintra emelte fel a Pp.383.§ (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési pertárgyérték 187.500 forint volt, a felperes pernyertessége esetére a másodfokú eljárásban 15.000 forint illetékből, 76.200 forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget igényelt. Az alperesek a másodfokú eljárásban költséget nem számítottak fel. A másodfokú bíróság a felperes által megjelölt munkadíjat a R. 2.§ (2) bekezdése alapján 30.000 forint + ÁFA összegre mérsékelte, figyelemmel arra, hogy a fellebbezés csak a perköltséget érintette, a fellebbezési eljárásban tárgyalásra nem került sor, az ügyvédi tevékenység a fellebbezés elkészítésére és benyújtására korlátozódott.

A fellebbezés 80.600 forint tekintetében megalapozott, 106.900 forint tekintetében megalapozatlan volt, ami 43%-os felperesi és 57%-os alperesi pernyertességet jelentett.

A fentiekre tekintettel a Pp.83.§-a alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alpereseket a felperes által előlegezett illeték 43%-a, azaz 6.450 forint, valamint a felperest képviselő ügyvédi munkadíjának 43%-a, azaz 16.400 forint megtérítésére a felperes javára.

Pécs, 2019. július 8.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Krastenics Ildikó s.k. bíró